

radice gracili: flore albo: semine papaueris, maiusculo. Arrhenogonon verò cæterà antedicto simile: semine tantùm differt: habet enim racemosum, ei quodammodo simile quod, postquàm defloruit olea, primulùm emergit atque conspicitur. Perhibetur autem, arrhenogoni potu mares generari: thelygoni verò, fœminas. Hæc memoriæ prodidit Cræteus: quanquam talia mihi videntur historiatenus, tanquam fama auditio-nève accepta, proponere.

De Orchis seu testiculo. CAP. CXLI.

ORCHIS, quem alij cynosorchin, quasi canis testiculum, vocant, foliis est circa caulis imam partem in terra stratis, mollibus, oleæ similibus, at longioribus: caule palmari, in quo flores purpurascens emicant: radice bulbosa, oblonga, gemina, angusta, oliuarum instar: quarum vna superior est, altera inferior: & hæc quidem plenior ac mollior, illa durior ac rugosa. Radix cocta ut bulbus estur. Sed & de his radicibus memoriæ proditur, si maiorem edant viri, mares generari: si minorem fœminæ, alterum sexum. Insuper autem proditum est, in Thesalia mulieres teneram è lacte caprino propinare ad excitandam libidinem: aridam verò, ad eandem inhibendam: atque ab vnius potu alterius vires exolui. Nascitur in saxosis & sabuletis.

De Testiculo altero. CAP. CXLII.

Testiculus alter, quem alij, velut & Andreas, Serapiada vocant, propter radicis multiplicem vsum, foliis est porri, oblongis, at latioribus & pinguibus, ex alarum finu inflexis: cauliculis palmaribus, ac floribus penè purpureis: radix autem subiacet testiculis similis. Hæc imposita, œdemata dissipat, vlcera repurgat, herpetem sistit: fistulas quoque abolet, & illita, partes inflammatas demulcet. Arida eadem inspersa, nomas cohibet, sanâtque putrescentia & cacoëthe oris vlcera. Aluum denique sistit, è vino pota. Sed & de hac radice eadem, quæ de antè memorata testiculi canini radice, narrantur.

De Satyrio. CAP. CXLIII.

SATYRIUM alij trifolium vocant, quoniam vt plurimum terna folia in terram conuexa proferat, rumici aut lilii similia, attamen minora atque rubescentia: caulem gerit nudum, cubitalem: florem lilij effigie, candidum: radicem bulbosam, mali magnitudine, rufam, intus verò albam, oui instar, sapore dulcem orique gratam. Hanc in vino nigro austero bibere oportet, contra opisthotonõ. Ipsa quoque vttere, si cum mulierem habere volueris. Eam enim etiam ad venereos impetus concitatricem vim habere affirmant.

Aa. ij.

De Satyrio Erythronio.

CAP. CXLIIII.

Satyrium Erythronium siue erythraëum, semen habet lini similitudine, at maius, firmum, splendens ac læue: quod fertur etiam non secus atque scincus libidinem excitare. Est verò cortex radicis aliquantum gracilis ac rufus: interna autem pars, alba, sapore dulci, orique grata. In apricis & montosis locis enascitur. Proditur & radix, si modò manu teneatur, Venerem stimulare, eoque magis, si bibatur in vino.

De Hormino. CAP. CXLV.

HORMINVM, herba est foliis marrubio similis: caule quadrágulo, semicubitali, circa quem eminentiæ siliquis similes conspiciuntur, quæ quidem radicem versus spectant, & in quibus semen diuersum recluditur. Siquidem in syluestri rotundum fuscumque reperitur: at in altero oblongum & nigrius, cuius & vsus est. Creditur enim in vino bibitum, etiam Venerem stimulare. Purgat verò cum melle oculorum argema & albugines: illitumque ex aqua, etiam cedemata discutit, & infixos aculeos è corpore extrahit. Sed & imposita herba, hæc eadem præstat. Syluestre autem magis viribus pollet: quamobrem etiam vnguentis, præsertimque glucino immiscetur.

De

De Hedyfaro. CAP. CXLVI.

HEDYSARVM, quod vnguentarij pelecintam, id est, securidacam, vocant, frutex est minutis foliis, riceri similibus: siliquis verò cornicula referentibus, in quibus semen fuluum, quod ancipitem securim æmulatur, (vnde & nomen accepit) gustu amarum, stomachoque in potu vtile. Additur & in antidota. Cum melle verò subditum, ante coitum spem partus adimere creditur. Cæterùm inter triticum & hordea nascitur.

De Onofmate. CAP. CXLVII.

ONO SMA alij osmadem, alij phlonitim, alij denique ononim vocant: folia habet ad similitudinem anchusæ, oblonga, mollia, quatuor digitorum longitudine & vnus latitudine, in terra iacentia, denique anchusæ foliis quàm simillima. Est autem sine caule, sine semine, sine flore. Radicula verò subest longiuscula, infirma, tenuis, ac modicè rubescens. Gignitur in asperis. Folia in vino pota, partus extrahunt. Sed & prægnans si herbam eam supergrediatur, abortum facere dicitur.

De Nymphaea. CAP. CXLVIII.

NYMPHAEA in paludibus stagnantibusque aquis nascitur: folia verò habet Ægyptiæ fabæ similia, at minora oblongioraque, plura ab vna eadèmq; radice

Aa. iij.

prodeuntia: quorum alia super aquam quodammodo extant, alia in ea ipsa demerguntur, florem album, lilio similem, in quo medium croceum est. At cum defloruerit, calyculus rotundus, figura malo aut papaueris capiti similis, idemque niger, extuberat: in quo semen nigrum, latum, densum, atque gustanti lentum glutinosumve recluditur. Caulis est læuis, minimè crassus, niger, Ægyptiæ fabæ cauli similis: radix nigra, scabra, clauæ similis, quæ autumno secatur. Ea sicca cum vino pota, cœliacis ac dysentericis auxiliatur, lienemque consumit. Stomachi quoque ac vesicæ doloribus sedandis ipsa radix imponitur, & alphas ex aqua emendat: alopeciiis et iamnum cum pice imposita medetur. Eadem contra Veneris insomnia bibitur, siquidem illa in totum adimit: quin & aliquot diebus continenter epota, genitale ita infirmit, vt arrigi minimè possit. Idem porro seminis quoque poti effectus est. Caterùm à nymphis nymphææ nomen sibi vendicasse creditur, quoniam loca amœna quæsa. Plurima autem inuenitur in Helide, Anygro amne, & in Bœotia Aliarto.

D^o Nymphaea altera. CAP. CXLIX.

Est & altera Nymphaea, cuius flos blepharæ dicitur, foliis antedictæ similis: at radice alba firmul & aspera, flore luteo, splendente, rosa

rosæ simili. Radix & semen, ad inhibenda
fœminarum profluuia efficaciter ex vino ni-
gro bibuntur. Nascitur autem in Thessalia,
iuxta Peneum amnem.

De Androsace. CAP. CL.

ANDROSACES in maritimis Syria na-
scitur: herba verò est alba, tenuibus cir-
ris, amara, sine foliis, folliculum habens in-
cacumine, quo semen continetur. Ea drachi-
mis duabus in vino pota, copiosam hydro-
pici urinam ciet. Quin & herbæ decoctum,
itèmq; semen largiùs ex vino potum, eun-
dèmq; præbet effectum. Vtiliter quoque poda-
gricis illinitur.

De Spleno. CAP. CLI.

ASPLENON aliqui scolopendrium, alij
splenium, alij hemionion, alij denique
pteryga vocant. Foliis est scolopendræ ani-
mali similibus, pluribus ab vna radice, spar-
sis in ambitum. Nascitur in petris parieti-
bùsque confectis è calculis silicibùsve, iis-
que opacis. Nec verò caulem, nec florem,
nec semen habet: folia autem siliculæ modo
in cisuris diuiduntur, subter flauescencia hir-
sutaque, supernè verò viridia. Vim hanc ha-
bet foliorum in aceto decoctum, vt per dies
xl. potum lienem absumat. Sed & foliis è
vino tritis lienem illini oportet. Stranguriæ
quoque, singultui, & regio morbo subuenit.

Aa. iiii.